

Abstrakt

Cílem této práce je prokázat a zmapovat rozkol nově vzniklého afroamerického divadla během Harlemské renesance. Rozkol, který jej dělil na politické hry, využívané jako nástroj povzbuzení a zburcování Afroameričanů, a „lidové hry“, které se soustředili na umělecké vyjádření, bez přímého spojení s protestem nebo politickou agendou. Tento rozkol, ztělesněný W.E.B. Du Boisem a Alainem Lockem, určoval směr černošského divadla mezi léty 1916 a 1937, a tato práce jej ukazuje jak z hlediska teoretického, tak z hlediska praktického – tedy jak z pohledu jeho hlavních myslitelů, tak přímo na jednotlivých hrách. Nejprve je v práci popsán úhel pohledu W.E.B. Du Boise, který stál za ideou „propagandistických“ her, a poté pohled Alaina Locka, který se chtěl oprostít od přímočaré politické agendy a namísto ní chtěl upevnit postavení Afroameričanů kvalitou uměleckého vyjádření. Oba tyto směry si našli své podpůrce v řadách spisovatelů, což vedlo k oné rozpolcenosti. Oba směry jsou popsány odděleně, vždy spolu s hrami, které se inspirovaly danou ideologií. Přesněji řečeno jde o *Rachel, For Unborn Children* a *Don't You Want To Be Free?* z řad Protestního divadla a *The Broken Banjo*, *Plumes* a *Balo* z řad divadla Uměleckého. V práci jsou zanalyzována témata, postavy, místa a symbolika vybraných her, a je v ní popsáno, jakým způsobem se hry řadí k dané ideologii, čímž je prokázána zmíněná rozpolcenost.